

всички сж свободни и безъ грижи, — всичко това стѣгаше душата и ни правѣше мълчаливи. Азъ четѣхъ нѣщо, кандидатътъ лежеше на леглото си съ подвити подъ главата си ржце и унесено гледаше предъ себе си. Но четири или петъ пжти вече той бѣше ставалъ, отиваше до прозореца и като си пазѣше сѣнка съ ржце, доближаваше лицето си до тъмното стѣкло и гледаше навънъ. После недоволно нѣкакъ се завръщаше, лѣгаше пакъ и отново се унасяше. Но последниятъ пжтъ, щомъ погледна въ прозореца, той бързо се дрѣпна назадъ и радостно извика:

— Най-после! Изгрѣва!

Азъ скочихъ отъ мѣстото си и сжщо като него погледнахъ навънъ. Далечъ на изтокъ, надъ тъмнитѣ върхове на дърветата, горѣше широко огнено сияние, пресѣчено отъ черната линия на хоризонта. Каточе нѣкакъвъ грамаденъ пожаръ бѣше пламналъ тамъ. Наоколо тъмнината бѣше се разведрила и на избистреното небе тукъ-тамъ грѣха звезди. Изгрѣваше месецътъ. Огненото сияние растѣше, но самиятъ дискъ още не бѣше се показалъ.

Изгрѣването на месеца, тая пленителна и мистична феерия на нощта, тукъ, на границата, е всѣкога едно радостно събитие. Месецътъ е приятелъ и съюзникъ, който се желае и очаква. Кога изгрѣва и кога засѣда, каква е всѣка негова фаза и колко време трае —